Kiss Noémi

A ló és a komp

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 16. szám, 2022. április 22.

Saját történetem ez, ha valaki meséli az adventi vásárban, el se hiszem. Pedig ott vettem az első lószerszámomat, egy kantárt és a két pár meleg kesztyűt, hogy télen is tudjak vágtázni.

Ez a ló szerszám nélkül nőtt fel, ottfelejthették. Illetve korán elment a gazdája, nem sokkal azután, hogy Bogdányból áthozta a szigetre a kancát. Soha többé nem látták az embert. A kanca közös lova lett a falunak, mindenki a gondját viselte, azok mindenképpen, akik a mező közelében éltek. Fűvel, vadvirággal etették, ha mentek a komphoz. Volt, aki elvitte sétálni, tanítgatta, legelészett. Míg aztán egy szép napon el nem loptán, talán érte jött a gazdája, nem tudni. Állítólag Verőcére csempészte át valaki hajóval, de az sem biztos, hogy így történt. Egyszerűen szőrén-szálán eltűnt.